

باز زنده‌سازی بافت‌های تاریخی شهری با تکیه بر رویکرد گردشگری

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۷/۲۶

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۸/۲۸

کد مقاله: ۲۹۱۷۷

الهه محمدزاده لطفی^۱

چکیده

بافت‌های قدیم و کهن شهرها به واسطه قدمت و وجود عناصر با ارزش تاریخی، موقعیت مناسب ارتباطی، دارای جایگاه منحصر به فردی در ساختار فضایی و کارکردی شهر می‌باشد. توسعه سریع شهرنشینی، تاثیرات قابل توجهی بر بافت‌های کهن و تاریخی بر جای گذاشته است، که این خود تخریب و فرسودگی بافت‌های مذکور را به همراه دارد. امروزه توجه به بافت‌های کهن و رفع ناپایداری آن‌ها به موضوع جدی و محوری تبدیل شده است، به گونه‌ای که لزوم مداخله در این بافت‌ها را در دوره‌های مختلف زمانی مطرح می‌کند. رویکرد‌های مرمت و بهسازی شهری در سیر تکامل و تحول خود از بازسازی، باز زنده سازی، نوسازی و توسعه مجدد به بازآفرینی و نوزائی شهری تکامل یافته و در این مسیر گذاری را از حوزه توجه صرف به کالبد به عرصه تأکید بر ملاحظات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری تجربه کرده است. بافت تاریخی شهرها که اغلب گنجینه‌ای از عناصر ارزشمند معماری و شهرسازی را توأمان در خود دارد، سرمایه‌ای بالقوه و نهفته به منظور جذب گردشگران به حساب می‌آیند. با جذب گردشگر در مقیاس محلی، ملی و حتی جهانی می‌توان ضمن تأمین هزینه‌ای حفاظتی بافت، زمینه‌های تحرک اقتصادی را برای شهر و شهروندان به وجود آورد.

واژگان کلیدی: احیا، بافت تاریخی، باز زنده سازی، گردشگری